

BUDOUCNOST CÍRKVE

Budte všichni svědky radosti
- *Stanisław Marian Ryłko*

**Nová evangelizace se zvláští
pozorností na mladé lidi
podle Jana Pavla II.**
- *João Chagas*

**Význam SDM
pro krakovskou diecézi**
- *Stanisław Dziwisz*

**Nasazení církve pro mladé
pod vedením Františka**
- *Josef Clemens*

Moje práce s mládeží
- *František Staněk
a František Javůrek*

3

červen
2014

EDITORIAL

Vážení čtenáři,

dostává se vám do rukou další číslo časopisu *Budoucnost církve*.

Naleznete zde promluvy, které zazněly 10. – 12. dubna 2014 na setkání organizovaném Papežskou radou pro laiky, během kterého se hodnotil SDM Rio de Janeiro 2013, a také se mluvilo o přípravě SDM v Krakově 2016.

Jedná se o texty kardinálů Stanisława Ryłka a Stanisława Dziwisze a o závěrečnou část přednášky Mons. Josefa Clemense, sekretáře Papežské rady pro laiky, ve které hovoří o nasazení církve pro mladé za papeže Františka.

Jak se přiblížit mladým lidem a přitáhnout je ke Kristu v deseti bodech přednesl P. João Chagas, zodpovědný za sekci pro mládež Papežské rady pro laiky, na květnovém setkání kaplanů pro mládež.

O pastorační mládeže v praxi píší dva absolventi Studijně formačního kurzu.

Pozvánky na akce o prázdninách anebo na podzim uzavírají třetí číslo našeho časopisu.

V případě, že máte jakékoli postřehy, návrhy, připomínky či dotazy, pište na náš email: mladez@cirkev.cz.

Přeji vám, aby pro vás byl čas prázdnin a dovolených, časem odpočinku, relaxace a načerpání sil do dalších dnů.

Veronika Lehrlová

BUDOUCNOST CÍRKVE, časopis pro podporu pastorační mládeže. Ročník XXI., číslo 3. Vychází 5x ročně.
Vydává: Asociace křesťanských sdružení mládeže, o.s. a Sekce pro mládež České biskupské konference, Thákurova 3, 160 00 Praha 6.

Redakční rada: SCS. Lic. Kateřina Regendová, P. ThDr. Jan Balík, PhD., P. Mgr. Roman Kubín.

Šéfredaktor: P. ThDr. Jan Balík, PhD.

Redakce: Veronika Lehrlová, Zdeňka Jakešová, Marie Světníčková, Anna Brabcová a Josef Čaban.

Adresa: Thákurova 3, 160 00 Praha 6, tel.: 220 181 739, mladez@cirkev.cz.

Grafika: Martin Vocet

Grafika obsahu a sazba: Milan Čok

Tisk: Tiskárna Kleinwächter, Frýdek-Místek

Registrace MK ČR E 18746. ISSN 1803-8131.

Objednávky přijímá redakce časopisu. Rozšiřuje se bezplatně.

OBSAH

Editorial	2
Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království	3
Budte všichni svědky radosti	4
Nová evangelizace se zvláštní pozorností na mladé lidi podle Jana Pavla II.	5
Význam SDM pro krakovskou diecézi	7
Nasazení církve pro mladé pod vedením Františka	11
Moje práce s mládeží	16
Recenze	21
Studijně-formační kurz	23
www.signály.cz hledají programátora, nabídka kurzů animátorů v diecézích	24
Nakladatelství Paulínky	26

BLAHOSLAVENÍ CHUDÍ V DUCHU, NEBOŤ JEJICH JE NEBESKÉ KRÁLOVSTVÍ

Pán po nás nikdy nežádá nic, čím by nás předtím neobdaroval. Možná máte tuto zkušenost z doby, kdy jste byli dětmi. Maminka v den matek koupila dárek, který jste jí potom mohli darovat. Pán Bůh nám něco dá a pouze potom to po nás žádá. Sv. Augustin se modlil takto: „Pane, dej mi to, co po mně žádáš. A pak můžeš žádat cokoli.“

Když Ježíš říká lidem: Blahoslavení chudí v duchu, tak nežádá, aby naplňovali nějakou normu. Touto větou představuje sám sebe jako chudého. Ježíš všechna blahoslavenství žil sám na sobě. Od svého narození po smrt na kříži. Není těžké chápat chudobu v Ježíšově životě.

Ježíš nám nedává věci. To, co nám dává, souvisí s darem sebe sama. To je ten největ-

ší dar, který můžeme komukoli dát. Když dáváme dárek k narozeninám, vánocům, většinou dáváme předměty. Ale největší dar, který můžeme dát, je dar nás samých. Čas, talent, radost – to jsou dary, které souvisí s lidskou osobou. Když mluví Ježíš o blahoslavenství, představuje nám model štěstí, který je revoluční. Není to stejný model, který nám představuje svět.

To, co nám Ježíš říká, opakuje svatá Terezie z Avily: „Nic tě nezneklidní. Nic tě nevyděsí, všechno pomine, jenom Bůh se nemění. Kdo má Boha, nic mu nechybí.“

*Dle promluvy P. João Chagas,
ředitele Sekce pro mládež
Papežské rady pro laiky*

BUĎTE VŠICHNI SVĚDKY RADOSTI

Stanisław Marian Rylko

Závěrečná slova kardinála Rylka na Mezinárodním setkání zástupců biskupských konferencí, řádů a hnutí z celého světa o SDM "Rio 2013- Krakov 2016".

První den nám připomněl světové setkání v Riu; tuto událost máme všichni v živé paměti. Vzpomínám si na slova kardinála Tempesty: „V Riu jsme viděli Boha v akci.“ Vyslechli jsme krásná svědectví o zázracích, které působí znamením kříže Světových dní mládeže. Především jsou tu svědectví o touze mladých, aby se dotkli kříže: „Je třeba se dotknout kříže, aby se kříž dotkl nás,“ řekl papež Benedikt. Pomáhat mladým a povzbuzovat je, aby se dotkli kříže a tak aby se jich dotkl Kristus ukřižovaný a Zmrtvýchvstalý. To pochopil Jan Pavel II., když neváhal postavit kříž do centra SDM. Ve světě, kde se každý snaží mladým podbízet, papež postavil do centra kříž, aniž by z něho něco slevoval: to je nauka pro pastorační mladých.

Druhý den jsme nastoupili novou etapu – Krakov 2016. Je krásné být při zrodu nového SDM. Všechny SDM jsou stejné, ale každý z nich má svou vlastní tvářnost a svou identitu, která nás dokáže překvapit... Každé nové zrození vzbuzuje velkou radost, velká očekávání a velké naděje.

A konečně dnešní den, kdy zvláště zaznívala otázka: „Kde jsi, církvi?“ Chtěl bych, abychom všichni pochopili vztah, který existuje mezi každodenním pastoračním úsilím a SDM. Není to tak, že by pastorační mladých sloužila Světovým dnům mládeže, ale naopak: SDM slouží jako okamžik nového duchovního načerpání pro práci celé církve a jsou blahodárnou provokací pro naše nasazení v práci pro mladé. Pastorační mládeže musí čerpat nové myšlenky a být novou odvážnou výzvou pro mladé, kteří mají rádi výzvy s náročnými nabídkami.

Vy všichni, kdo se po těchto třech dnech duchovní obnovy vrátíte domů, snažte se při své každodenní práci ve prospěch mladých konat ještě více.

Papež František nám má mnoho co říci a může nás naučit mnohé o pastorační mládeže. Vezměme si jeho exhortaci *Evangelii Gaudium* jako kompas, jako průvodce, který je psán jednoduchým a přímým jazykem, který se dotýká srdce.

Jako plod tohoto setkání chci navrhnout tři slova:

1. Buďte všichni svědky radosti. Kdybych měl parafrázovat slova papeže Františka, řekl bych, že dnešní mladí mají právo přijímat hlásání evangelia od radostných svědků plných nadšení. Smutný hlasatel evangelia nepřesvědčí nikoho a tím méně mladé.

2. Zanícení. Co znamená věnovat se práci pro mladé se skutečným zanícením? Darovat se této důležité činnosti celí, dávat ze sebe to nejlepší a nešetřit se. Mladí nás sledují velmi pozorně a hned cítí, kde je naše srdce, a jestli jsme skutečně s nimi nebo máme hlavu někde jinde. Je třeba, abychom v sobě znovu probudili zanícenost pro mladé.

3. Papež František v těchto dnech často opakuje slovo „nepokoj“. Každý pastorační pracovník a každý hlasatel evangelia si musí uchovávat ve svém srdci zdravý misijní nepokoj. Křesťan povoláný k evangelizaci je trvale zneklidněný, stále vyhledává nové prostředky a nikdy se nepřizpůsobuje skutečnosti.

Zachovávejte si v sobě schopnost riskovat s mladými. Buďte odvážní a předkládejte jim vysoké a náročné cíle, takové, jako je evangelium samo.

Kardinál Stanisław Marian Rylko pochází z Krakovské arcidiecéze, patřil mezi blízké spolupracovníky sv. Jana Pavla II. V různých pozicích pracoval na Papežské radě pro laiky, kterou od roku 2003 vede.

NOVÁ EVANGELIZACE SE ZVLÁŠTNÍ POZORNOSTÍ NA MLADÉ LIDI PODLE JANA PAVLA II.

João Chagas

Ježíš – Dobrý pastýř nám umožňuje, abychom dělali zkušenost, kterou můžeme předat druhým. Jestliže tuto zkušenost neuděláme, nemáme co předávat. Musíme se učit od Ježíše, učit se s Ním a pak svou zkušenost nabízet mladým lidem. Přinášíme ve stručnosti hlavní body z přednášky, která zazněla v květnu 2014 na setkání kaplanů pro mládež z ČR.

Jak se přiblížit mladým lidem a jak získat jejich důvěru v 10 bodech.

Jan Pavel II. říká, že Ježíš je dokonalý model vychovatele, což znamená:

1. Disponibilita vůči mladému člověku - bohatý mladík z evangelijního úryvku se mohl obrátit na Ježíše s velikou důvěrou, která mu umožnila vyslovit základní otázky týkající se jeho života, jeho existence.

Pán Ježíš zve nás kněze (vychovatele), abychom tuto zkušenost udělali nejprve sami a to v modlitbě a v kněžském bratrství. Znamená to hovořit spolu, obracet se o radu ve svátosti smíření, svěřit se v duchovním doprovázení.

Jestliže tuto zkušenost s Ježíšem, který bere mé otázky za své, udělám, budu ji schopen nabídnout mladému člověku.

2. Nezbytnost být otevření - velmi jasně ukázat mladým lidem, že jsme přístupní. Jan Pavel II. upozorňuje, že jsme někdy rezervovaní, a zve nás k tomu, abychom tuto bariéru rezervovanosti překonali. Mnohdy se stává, že udržujeme mezi námi a mladými velký odstup (jako mezi kamiony). Mladí nás pak vidí jen z dálky. Je třeba mít odvahu se k mladým přiblížit.

3. Vzbudit důvěru - tu v mladých lidech budeme motivovat tím, když jim, jak to dělal Jan Pavel II., často připomeneme, že jim důvěrujeme, že s nimi počítáme.

4. Umět naslouchat a umět odpovědět - vést s mladými dialog v trpělivosti, s odvahou a zároveň s citlivostí.

5. Nezbytnost lidské i duchovní zralosti - nedělat rozdíl mezi prací a volným časem, ale všechno konat v postoji srdce: nežít pro sebe, ale pro druhé.

6. Jasně souznění mezi životem a učením - dělat to, co říkáme; svědčit svým životem.

7. Nezbytnost života modlitby – jednoty s Pánem Ježíšem. Být učenlivý, citlivý k hlasu Ducha Svatého. Naslouchat svému srdci a učit se být „doktory – lékaři“, kteří si dají fonendoskop a naslouchají srdci svému a srdcím mladých lidí.

8. Nezbytnost formace – je důležité se vzdělávat, ale zvláště být zodpovědný před Pravdou samou.

9. Nemít strach být vůči mladým lidem nároční – sv. Augustin říká: „Když žádáš po mladém člověku málo, nedá ti nic; když žádáš hodně, dá ti málo; ale když chceš po mladém člověku všechno, on je schopen ti všechno

dát.“ Mít požadavky vůči mladým lidem. Nenabízet jim jednoduché cesty. Jan Pavel II. říká: „Pokud nebudeš mít na mladého člověka požadavky, bude smutný. Ale když budeš po mladém něco požadovat, může z toho být nejprve 'špatný', ale je to pro něj spásenosné.“ Mnohdy musíme projít smutkem, aby se mladý člověk přiblížil k pravdě a zakusil radost, která pochází z Pravdy.

10. Nikdy nedávat sebe sama do středu - zastínili bychom tak Střed, kterým má být Bůh. Jan Pavel II. cituje Písmo svaté: Jenom Bůh je dobrý. Ježíš nás učí nedávat do centra sebe sama. Každý náš kontakt s mladými lidmi, celá pastorece v jakékoli formě musí ve své pokoře sloužit tomu, aby se v mladých lidech otevřel prostor pro Boha, pro Ježíše Krista. „Protože můj Otec

pořád pracuje, já také pracuji, jsem činný“ (Jan 5,17).

Jan Pavel II. říká: „Poslouchejte srdcem, ne jenom ušima.“ Každý z nás by měl velmi naléhavě a vytrvale žádat Ježíše, aby jeho kontakt s mladými byl ve své podstatě podílem na tom pohledu, se kterým se Ježíš díval na bohatého mladíka. Aby to byla účast na lásce, kterou Ježíš vůči němu měl. Je potřeba se neúnavně modlit, abychom měli tuto nezištnou kněžskou lásku a stali se nástrojem pro setkání mladých lidí s Kristem.

P. João Chagas pochází z Brazílie a je knězem katolické komunity Shalom, která vznikla v brazilském městě Fortaleza. Od podzimu 2013 je zodpovědný za Sekci pro mládež Papežské rady pro laiky.

VÝZNAM SDM PRO KRAKOVSKOU DIECÉZI

Stanisław Dziwisz

O významu SDM pro krakovskou diecézi a jiná města a také o pozvání mladých Janem Pavlem II. k setkávání se mluvil kard. Stanisław Dziwisz na Mezinárodním setkání zástupců biskupských konferencí, řádů a hnutí z celého světa o SDM "Rio 2013- Krakov 2016"

1. Každé město a každá diecéze, kterých se během uplynulých třiceti let dotkla událost Světového dne mládeže, tím byly proměněny. Svědectví o tom může snadno vydat každý z aktérů jejich různých okamžiků. Je nemožné být hostitelem SDM, aniž bychom jim zůstali nedotčeni. Nehovořím v termínech logistických, ale duchovních, pastoračních a kulturních. Pokaždé je to skok vpřed, kterým se mladí světa vtisknou do národa a města, jež je přivítalo. Je to jejich neodmyslitelný dar, který jde dvěma směry. Impuls dostane jednak pastorační a sociální prostředí, které získává nesmazatelné znamení, ale SDM jsou také samy o sobě zkušeností, jež zůstává nedotčena tím, jak ji daná kultura interpretuje. Světový den mládeže pokaždé ožívá jako cosi nevídaného. Je vždy sám sebou, ale nese i znaky země, jež jej hostí. Zkušenost SDM se dnes jeví jako hranol ukazující různé pohledy, které se shodují s jednotlivými ročníky, a je to magická přehlídka, v níž se ztrácíme díky vyvolanému okouzlení.

2. Jsme si jisti, že tento jev se bude opakovat i u příležitosti následujícího SDM v Krakově díky předešlé, kterou byla šťastná a originální zkušenost v Rio de Janeiro, k jejímuž úspěchu musíme znovu poblahopřát našim brazilským přátelům a bratrům i jejich pastýřům. Pokud jde o nás, zjišťujeme již teď, že SDM 2016 nebude – stejně

jako i jindy – jen historickým setkáním, ale bude také něčím zcela jedinečným a snad se dá říci, že i výjimečným.

Pohyb, který započal v Římě v roce 1984 a potom se šířil po celém světě a dotkl se jednotlivých kontinentů, se dostává do města, kde v určitém smyslu všechno v tomto Božím tajemství skutečně začalo. Další jeho etapou je totiž země, kde původce SDM, svatý papež Jan Pavel II., byl kdysi mladým. Byl mladíkem jistě seriózním a angažovaným, jak to vyžadovaly tehdejší těžké časy. Zde dozrávalo jeho povolání. Zde se stal knězem a naučil se milovat mladé, být s nimi, kráčet s nimi, vydávat se s nimi do hor, žít spolu s nimi a naslouchat jim. Vnímá je prorocky. Viděl hlubinu jejich lidského ponížení a viděl, jak jsou obětí ideologického útlaku. Proto si dokázal představit alternativní cesty vedoucí k osvobození z každé mladické jednostrannosti. Jestliže SDM mají nějaké kořeny a hluboké spojnice, tak ty sahají k historickému a kulturnímu podhoubí země, kde vás k naší radosti a jeho jménem brzy přivítáme.

3. Následující SDM přichází do Krakova brzy po kanonizaci jeho původce. Bude to první SDM, který se bude těšit z ochrany svatého Jana Pavla II. Je to mladý světec, kanonizovaný devět let po své zbožné smrti. Je to svatý, kterého požadovali od církve mladí

(kdo by mohl zapomenout na hlasité volání „Ihned svatý“, které zaznívalo v den jeho pohřbu?); je to světec, který byl současníkem většiny dnes žijících mužů a žen. Ano, je to mladý světec především pro mladé.

Je těžké potlačit dojetí z těchto souvislostí, v nichž můžeme objevovat tenkou nit Boží Prozřetelnosti, která uvádí naše kroky k tajemně se sbíhajícím nenáhodným spojitostem. Rovněž je těžké vyhnout se otázce, jakou úlohu sehráli mladí lidé na cestě osobního dozrávání tohoto svatého; oni, kteří se seběhli až pod okna apoštolského paláce, aby doprovázeli jeho přechod a nechali ho otevřít dveře k Spasiteli. A kromě toho: jakého významu nabyly samotné Světové dny mládeže se svým apoštolským a misijním profilem v dozrávání ctností u tohoto Božího stavitele mostů? Nelze tedy odolat tomu, co se již od nynějška zdá, že bude nejvýznamnějším rysem příštího SDM: ideál svatosti. V křesťanském životě se vše spojuje, aby směřovalo k tomuto cíli; svatost neznamena být potlačen, ale mít zdar. Nic člověku neubírá, ale naopak mu přidává. Neznamena něčeho se vzdávat, ale o to více říkat ‚ano‘.

Život Jana Pavla II. se jeví jako živý manifest přitažlivé svatosti. On ukázal současným dějinám, že je možné být zároveň ve světě a přitom pevně spočívat v Bohu a že takovéto rašení ducha se stává intenzivním, silným a jiskrným způsobem, jak záslužně prožívat tento jediný pozemský život, který nám byl dán. Ano, prvním smyslem SDM v Krakově musí být pozvání k historicky konkrétnímu ideálu svatosti, jenž je dosažitelný každému a všem a především mladým. Svatost je projektem, který je vhodný zvláště pro ně, protože mladí se více než všichni ostatní odváží odsoudit určitý způsob života, z něhož jsou znechuceni, a tak poznávají, že jediným oprávněným smutkem je nebyť svatým.

4. Tím se chceme vrátit k inspiračnímu zdroji SDM: na začátku nestál žádný pevný a do detailu promyšlený plán. Byla to intuice zakončit mimořádný Svatý rok spásy setkáním mládeže na Květnou neděli. Při této příležitosti byl podle přání papeže vedle oltáře poprvé vztyčen holý kříž z obyčejného dřeva. Tento kříž, který stále existuje a během desetiletí překračoval oceány, se stal jakousi svátostinou, jež na určitém místě zpřítomňuje souhrn tužeb mladých lidí, jak je během posledních třiceti let vyslovovali v jeho stínu. Papež si přál, aby tato událost zaměřená na odpuštění a milosrdenství nikdy neskončila; i když přišla chvíle jejího chronologického zakončení, měla pokračovat a stát se počátkem nové doby. A kdo jiný než mladí by měli být hlavními aktéry této nové doby?

V blahopřejném listě uveřejněném u příležitosti Mezinárodního roku mládeže (je to nepřekonaný text, který by se měl znovu publikovat ve všech jazycích) Jan Pavel II. píše: „Jestliže je člověk klíčovou a zároveň každodenní cestou církve, je celkem pochopitelné, proč církve připisuje zvláštní důležitost období mladosti a chápe ho jako rozhodující etapu v životě každého člověka. Vy mladí – pokračuje – tuto mladost ztělesňujete, vy jste mládím národů a společností, mládím každé rodiny i celého lidstva. Vy jste také mládím církve. Všichni hledíme vaším směrem, protože díky vám se my všichni určitým způsobem i nadále stále znovu omlazujeme. Vaše mladost tedy není jen vaším osobním vlastnictvím nebo vlastnictvím určité generace, ale ve svém celku patří k tomu prostoru, po němž se každý člověk ubírá, když jde po dráze svého života, a zároveň je to jedinečné dobro pro všechny. Je to dobro samotného lidstva.“

Zde je zhuštěně vyjádřeno vysoké mínění papeže Jana Pavla o mladých. Z tohoto jeho vědomí, které dozrávalo během let, vytrysk-

lo papežovo rozhodnutí svolat první setkání mladých z Říma i z celého světa. Nevědělo se, jak bude toto pozvání přijato, a nechyběly ani skeptické nebo rozpačité postoje. Odpověď však překonala všechna očekávání; za celá poslední desetiletí se neuskutečnilo podobné setkání mladých ve znamení víry. Bylo to překvapení a velký objev. Z takového okázalého výsledku se zrodilo strategické rozhodnutí. Mladí hledali své vyjádření a vyžadovali si pozornost. Tloukli na brány církve, aby jim ona pomohla tlouci na brány světa. Po pozdvižení v roce '68 s jeho mýty a nejasnostmi, po němž brzy následovalo něco jako šíření pouště, při němž se mladí znovu ocitli na okraji, bylo zapotřebí někoho, kdo by je opět oslovil. A on je svolal. Řekl jim, že si zasluhují důvěru a že mají světu co říci.

Tak se narodily SDM: mladí jsou tady, jsou důležití a každá jejich generace má odhalit dosud nevyřčené slovo, bez něhož lidstvo nemůže jít vpřed. Nutný návrat k počátkům této události znamená znovu se stoprocentně zaměřit na mladé; oni jsou naším „lidským kapitálem“. Oni a papež: po Janu Pavlovi a po Benediktovi je tu František se stejnou svěžestí a stejnou svobodnou a odvážnou výřečností: mladí a papež v nerozlučitelné alianci dnes stejně jako před třiceti lety, v alianci, která znamená proroctví pro svět a pro dějiny.

5. „Dejte Bohu právo, aby k vám mohl hovořit“, tak je napomínal Jan Pavel II. a prohlašoval každý SDM za jedinečnou příležitost, díky níž Pán hovoří k srdci mladých a jejím prostřednictvím dává lidstvu pohlázení. „Dejte Bohu právo, aby k vám mohl hovořit“, je rozhodnou a do jisté míry ultimativní výzvou. Jan Pavel II. měl mladé rád, ale nejednal s nimi jako s dětmi a nechlácholil je ukolébavkami. Nelichotil jim lacinými sliby. Lehkomyslné odstraňování

Boha, o něž se bez obalu pokouší naše doba, je nesmírně závažnou věcí, která lidi tragicky zbídačuje. Papež Wojtyla nerezignoval před takovýmto antropologickým ochuzováním; viděl důsledky tohoto vykořeňování smyslu pro Boha z měst i z národů. Bylo to skutečné odcizování. Potom viděl i výsledky sekularizace hojnosti. Nechtěl však, aby se to považovalo za bezvýhodnou situaci. Právě když se noc zdá být nejtemnější, tak se úsvit přibližuje. K tomu došlo u východních režimů. Když se vše zdálo zmražené a ztuhlé a když se Západ domníval, že pokrok půjde nevyhnutelně bez Boha, papež Jan Pavel pozvedl na schodech před svatým Petrem svůj pastýřský kříž, vyzvedl ho ve svých rukou do největší výšky a mával jím jako zástavou: „Otevřete, otevřete dokořán brány pro Krista.“ To je souhrn jeho myšlení o světě a o dějinách.

Sekularizace není fatální a nezvratná. Není nezbytné, aby se svět a dějiny, mladí a kultura zbavovali Boha. Tak jako každé jablko jakéhokoli druhu má svoji stopku, která poukazuje na jeho původ ze stromu, tak i každý člověk a každý mladý má v sobě nezrušitelné znamení toho, že je odvozen od Boha. A to ho také určuje. Jen v rámci těchto souvislostí může být skutečně šťastný. Právě to Jan Pavel II. říkal a opakoval mladým celého světa a svým pontifikátem zahájil období náboženského probuzení. Právě to bylo znovu tlumočeno také u příležitosti jeho pohřbu a pak i při jeho blahorečení a bude se to opakovat – tím jsme si jisti – i při jeho kanonizaci. *Bůh existuje a určuje celkový rozměr člověka, jeho osud a jeho štěstí.*

Zde se otevírá pastorační linie, na níž budeme pracovat s výhledem na příští SDM: uvést farnosti do pohybu, pomáhat hnutím, aby vycházela ze sebe, setkávat se s mladými, kteří nejsou v našem okruhu, a mezi nimi upřednostňovat ty nejchudší, vytvářet rodinného ducha mezi biskupy a mladými,

povzbuzovat zrod povolání a vtiskávat křesťanskou stopu do ovzduší naší doby... Takto chápeme vzdávání úcty velkému papežovi, o němž dnes víme, že je velký svatý. Nezapomínejme na to, že „uznaný“ zázrak, který otevřel cestu k jeho kanonizaci, se udál ještě tentýž večer v den jeho blahorečení, 1. května 2011; jako by Bůh chtěl být netrpělivý,

aby pozvedl tohoto svého člověka ke slávě, pro útěchu lidstva a především za jáсотu mladých.

Díky.

Kardinál Stanisław Dziwisz byl téměř 40 let sekretářem papeže Jana Pavla II. Od roku 2005 je arcibiskupem v Krakově.

S rozhodností myslíme na pastorační práci, která začíná na periferii, u těch, kdo jsou nejvíce vzdálení, u těch, kteří obvykle do farnosti nepřijdou. Oni jsou VIP hosty. Jdeme je hledat na křižovatky cest.
papež František homilie k biskupům, kněžím, řeholníkům a seminaristům,
Rio de Janeiro, 27.7.2013

Výsledek pastorační práce se neopírá o bohatství zdrojů, ale o tvořivost lásky. Samozřejmě že vytrvalost, námaha, práce, plánování a organizace mají smysl, ale především je potřeba vědět, že síla církve nesídlí v ní samé, ale že se ukrývá v hlubině Božích vod, do nichž je povolána spustit síť.
papež František promluva k biskupům Rio de Janeiro,, 27.7.2013

NASAZENÍ CÍRKVE PRO MLADÉ POD VEDENÍM FRANTIŠKA

Josef Clemens

O vizích papeže Františka týkajících se mladých generací a o jeho specifickém přínosu pro SDM mluvil Mons. Josef Clemens na Mezinárodním setkání zástupců biskupských konferencí, řádů a hnutí z celého světa o SDM "Rio 2013- Krakov 2016". Uvádíme závěrečnou část přednášky. Kompletní text, který hovoří i o vztahu s mládeží u papeže Jana Pavla II. a Benedikta XVI., vyjde na podzim 2014. Publikaci si lze objednat na: lehrlova@cirkev.cz.

Papež František: mladistvé nadšení

a) Mladí – nositelé radosti a naděje

Slavení „28. Světového dne mládeže“ na Květnou neděli (24. března 2013) poskytlo papeži Františkovi – pět dní po zahájení jeho služby – vhodnou příležitost, aby se při homilii obrátil k mladým.¹ Papež s uspokojením konstatuje jejich radost a volá: „Vy máte při slavení víry důležitou úlohu! Vy nám přinášíte radost z víry a říkáte nám, že máme žít vírou se srdcem stále mladým! S mladým srdcem i v sedmdesáti nebo osmdesáti letech! Mladé srdce! S Kristem srdce nikdy nezestárne!“²

Papež se nezastavuje u toho, aby komentoval mladistvé nadšení, ale za východisko si bere procesí s palmovými ratolestmi a přechází přímo k jádru Svatého týdne: „Ale my všichni to víme a vy také dobře víte, že Král, jehož následujeme a který nás provází, je naprosto znamenitý; je to Král, který miluje až po kříž a který nás učí sloužit a milovat. A vy se za jeho kříž nestydíte! Naopak, objímáte ho, protože jste pochopili, že v sebedarování a ve vycházení ze sebe máte pravou radost a že Boží láskou On zvítězil nad zlem.“³

Je překvapující, jak už první promluva i následující vyjádření papeže Františka dokonale zapadají do smýšlení a do intencí jeho předchůdců, a mnohdy je v jeho konceptech a formulacích zřejmá silná shoda s nimi. V citované homilii z Květné neděle 2013 vyzývá mladé k účasti a vybízí je, aby se na toto setkání dobře duchovně připravili; předává jim velmi jasné poselství: „Mladí mají říci světu, že je dobré následovat Ježíše, že je dobré jít s Ježíšem, že Ježíšovo poselství je dobré; je dobré vycházet ze sebe a jít na periferie světa a života, aby tam přinášeli Ježíše! Tři slova: radost, kříž a mladí.“⁴

Krátce bych se chtěl zmínit o nejdůležitějších tématech z oblasti pastorace mladých, jimiž se papež zabýval v prvním roce svého pontifikátu: (1) oživení darů přijatých ve svátostech; (2) potřeba duchovní formace; (3) úloha křesťanské naděje; (4) odpověď na naléhavou potřebu výchovy; (5) překonání kultury „skartování“ s ohledem na roli mladých i starých lidí ve společnosti.

Udílení svátosti biřmování (28. dubna 2013) poskytuje papežovi příležitost, aby nabádal biřmované chlapce a děvčata k tomu, že mají oživovat dary přijaté od Ducha svatého

ho a „aktivizovat“ je v každodenním životě. Zvláště důrazně je povzbuzuje, aby šli proti proudu v Pánově síle a nenechali se zastrašit ničím a nikým. Vyzývá je, aby ve svém životě sázeli na velké ideály a na velké věci.⁵

V projevu připraveném pro setkání se studenty a učiteli škol vedených jezuity (7. června 2013) zdůrazňuje papež František důležitost duchovní formace. Základním prvkem, kterému je třeba se ve škole naučit, je podle sv. Ignáce z Loyoly velkorysost s vnitřní svobodou a duch služby. K dosažení takového cíle je zapotřebí duchovní formace. Papež povzbuzuje mladé, aby stále více milovali Ježíše Krista jako odpověď na jeho lásku a na jeho volání.⁶

Ve svých slovech pronášených spatra znovu předkládá výzvu svatého Ignáce k důležitosti být velkodušný a mít velké srdce beze strachu: „Je důležité nacházet velkodušnost u Ježíše, v kontemplování Ježíše. Ježíš je ten, kdo nám otvírá obzory. Velkodušnost znamená kráčet s Ježíšem, se srdcem pozorným na to, co nám Ježíš říká.“⁷

Jedna dívka žádá slovo útěchy pro mladé při dnešní krizi. Papež tuto krizi vidí jako šanci a interpretuje ji hlavně jako krizi člověka, protože v krizi se nachází hodnota lidské osoby, kterou jsme my povoláni chránit. Člověk se musí osvobodit od ekonomických a sociálních struktur, jež ho zotročují.⁸

Jeden student očekává od papeže slovo naděje při tak velké bídě, která je ve světě přítomná. A papež odpovídá: „Především bych chtěl říci jednu věc vám všem mladým: Nenechte si ukrást naději! Prosím vás, nenechte si ji ukrást! A kdo naději krade? Duch světa, bohatství, duch marnivosti, pýchy a nadutosti... Kde naději nacházím? V chudém Ježíši, v Ježíši, který se stal pro nás chudým... Chudoba nás volá k rozsévání naděje, abych i já měl více naděje... Nelze hovořit o ab-

straktní chudobě, protože taková neexistuje! Chudoba je tělem chudého Ježíše v onom dítěti, které má hlad, které je nemocné, v oněch nespravedlivých strukturách... Mladý musí sázet na vysoké ideály – to je moje rada. Ale kde najdu naději? V těle trpícího Ježíše a v opravdové chudobě.“⁹

Při setkání s mladými z diecéze Piacenza-Bobbio nazývá papež mladé lidi – v duchu myšlení Jana Pavla II. – „nositeli naděje“. „Je pravda, že vy žijete v přítomnosti, ale tak, že se díváte do budoucnosti jako tvůrci budoucnosti... Proč? Protože máte v sobě tři touhy: touhu po kráse – to je první; druhá: jste proroky dobra. Máte rádi dobro, chcete být dobří. A dobro je nakažlivé a pomáhá všem ostatním. A za třetí: máte žízeň po pravdě a hledáte pravdu... Pravdu však nevlastníme, neneseme ji, ale setkáváme se s ní. Je to setkání s pravdou, kterou je Bůh, ale je třeba ji hledat... Dobře si uvědomte toto: je třeba sázet na velký ideál, na ideál vytváření světa, kde je dobro, krása a pravda.“¹⁰

Při nedávné audienci členům Papežské komise pro Latinskou Ameriku (28. února 2014) se papež František zabývá tématem, které velmi leželo na srdci Benediktovi XVI. – předávání víry při naléhavé potřebě výchovy.¹¹ Papež zvláště zdůrazňuje antropologické předpoklady a podtrhává tři kritéria výchovy ve víře: vychovávat neznamena předávat pouze znalosti nebo obsah, ale odevzdávat i obyčej a smysl pro hodnoty. Pro odevzdávání víry je třeba vytvářet „návyk v chování“, je třeba připravovat na přijímání hodnot a předávat základní hodnoty... „Předávání musí mít v sobě obsah s hodnotami, smysl pro hodnoty a obyčej i návyk v chování... Tři pilíře.“¹²

Papež doplňuje i druhý prvek, to znamená „umět rozlišovat a pomáhat ve vytváření ideálů,“ – Jan Pavel II. hovořil o „idealismu“

– což je to, „co je mladému člověku nejvlastnější“, aby ho přivedlo k setkání s Ježíšem Kristem. Ideály mladého člověka musí doprovázet paměť a rozlišování. „Mladý člověk musí přijímat paměť a zasazovat, zakořeňovat své ideály do této paměti; musí rozpoznávat v přítomnosti své ideály (znamení časů) a tak jít s ideály vpřed...“¹³

Pro papeže Františka získává při dnešní výchově velký význam ještě jeden prvek, a sice sdílení mezi mladými a starými, při němž ti první získávají „paměť lidu a soudnost o přítomnosti“: „Paměť na minulost, soudnost o přítomnosti a ideály pro budoucnost – v takovémto rámci roste víra mladého člověka.“¹⁴

Jako třetí prvek výchovy papež jmenuje rozhodné odmítnutí „kultury skartování“.¹⁵ Jak již bylo řečeno, v centru dnešní ekonomiky se nenachází osoba člověka, ale peníze, a v důsledku toho je „skartováno“ všechno, co se do tohoto pořádku nevejde (děti, staří lidé, chudí).¹⁶

Při dialogu s mladými z Umbrie se papež dotkl obdobného jevu: obtíže s vyslovením definitivního ‚ano‘ pro manželství. Papež František vidí dvě příčiny; první spočívá v potenciálním sobectví každého člověka a druhou nacházíme v dnešní kultuře provisoria: „Zdá se, že nic není definitivní a všechno je provisorní... Je zde kultura provisoria, ale Ježíš nás nespasil provisorně – spasil nás definitivně!“¹⁷ V těchto úvahách zaznamenáváme silný souzvuk s myšlením Benedikta XVI. o rozšířeném kulturním a etickém relativismu.¹⁸

O tom, co je třeba dělat, hovoří papež členům CAL: „Jaká je budoucnost? Je zde jedna úloha: *traditio fidei* je rovněž *traditio spei* a tu musíme dávat! Závěrečná otázka, kterou vám chci zanechat je: Když ideály upadnou do rozčarování, jaký je náš přínos? Ideály

mladého nadšeného člověka dnes sklouzávají do rozčarování. Rozčarováním mladým lidem je třeba dávat víru a naději.¹⁹

V apoštolské exhortaci «*Evangelii gaudium*» (24. listopadu 2013) povzbuzuje papež ty, kdo pracují v oblasti pastorační mládeže, aby poskytovali odpovědi na znepokojení, problémy a zranění mladých. Papež se vrací k žádosti Jana Pavla II., aby s nimi vstupovali do dialogu, naslouchali jim a hovořili jazykem jim srozumitelným, jak to dokázal on sám před několika dny se skupinou mladých Vlámů.²⁰ Rozšíření a růst mládežnických sdružení a hnutí znamená působení Ducha svatého, ale je potřebná stabilnější účast nových uskupení na pastorační v rámci církve.²¹

b) Misijní mládež

Již při svém prvním kontaktu s mladými (24. března 2013) postavil papež František do centra svých úvah misijní výzvu: „Vy nosíte poutnický kříž napříč všemi kontinenty a po cestách světa! Nosíte ho a tím odpovídáte na Ježíšovu výzvu ‚Jděte a dělejte učedníky ze všech národů‘ (srov. Mt 28, 19), což je téma letošního Světového dne mládeže. Nosíte ho proto, abyste všem řekli, že na kříži Ježíš zbořil zeď nepřátelství, která od sebe dělí lidi a národy, a přinesl smíření a mír. Drazí přátelé, i já se odedneška s vámi vydávám na cestu ve stopách blahoslaveného Jana Pavla II. a Benedikta XVI.“²²

V Riu se pro papeže Františka opakuje zkušenost Benedikta XVI. z Kolína n./R. a tamní SDM se stává „vstupní branou“ jeho pontifikátu. S odvahou a odhodláním přijímá nový papež tuto výzvu tváří v tvář statisícům mladých, kteří přišli téměř ze dvou stovek zemí.²³ Vrcholem papežova poselství pro mladé je nepochybně závěrečná mše na pláži Copacabana (28. července 2013).²⁴ Podle svého stylu vyslovil papež svou myšlenku rozčleněnou do třech příkazů: (1) Jděte, (2)

beze strachu, (3) sloužit.

(1) Jděte! Radost z víry vyvolaná společným setkáním mladých s Ježíšem Kristem. Nemůže zůstat jen vlastnictvím jednotlivce nebo uvnitř skupiny (farnosti, hnutí, společenství), ale je třeba ji sdílet.²⁵ Papež zdůrazňuje, že Ježíšova slova, která se stala mottem setkání v Riu, mají podobu příkazu, jímž se Pán obrací na každého věřícího. Tento misijní mandát se rodí ze síly jeho lásky. Ježíš k nám přišel a dal nám všechno své, dal svůj život za naši spásu a za to, aby nám ukázal milosrdnou Boží lásku. On nás doprovází při tomto poslání lásky ke všem, do každého prostředí až po existenční periférie.

Ježíš odevzdává misijní poslání zvláště mladým z Latinské Ameriky při probíhající „Kontinentální misi“.²⁶ Papež dodává myšlenku drahou papeži Janu Pavlu II. a ptá se: „Víte, jaký je nejlepší nástroj pro evangelizaci mladých? Jiný mladý.“²⁷ V Evangelii gaudium se říká: „Je krásné, že mladí lidé jsou ‚poutníky víry‘, šťastní, že přinášejí Ježíše do všech ulic, na náměstí a do každého koutu země!“²⁸ Ve stejném smyslu upozorňuje 30. listopadu 2013 vysokoškoláky z Říma: „Prosím vás, nepozorujte život z balkónu!“²⁹

(2) Beze strachu! Pánova přítomnost po našem boku odnímá při úkolu evangelizovat všechny strach. Ve společenství svatých doprovází každé misijní úsilí celá církev. (3) Sloužit! Papež si vzal jako východisko sponsoriální žalm „Zpívejte Hospodinu píseň novou“ (srov. Žalm 95, 1) a tuto „novou píseň“ ztotožnil s „písní vašeho života“, která se má připodobnit Ježíšovým citům, myšlenkám a úkonům.³⁰ Zdá se mi, že v těchto třech příkazech můžeme nalézt souhrn SDM v Riu a dokonce objevit hlavní poselství, jímž se papež František až do dneška neúnavně obrací na celou církev.³¹

Mons. Josef Clemens pochází z Německa. Byl dlouholetým osobním sekretářem kardinála Josepha Ratzingera a od roku 2003 je tajemníkem Papežské rady pro laiky.

¹Srov. František, Homilie u příležitosti slavení Květné neděle Pánova utrpení, XXVIII. Světový den mládeže, nám. Sv. Petra, 24. března 2013, in: O. R., č. 71, 25.-26. března 2013, str. 8.

²František, Homilie u příležitosti slavení Květné neděle Pánova utrpení 2013, str. 8.

³Tamtéž.

⁴Tamtéž.

⁵Srov. František, Homilie při mši sv. a biřmování, nám. Sv. Petra, 28. dubna 2013, in: O. R., č. 99, 29.-30. dubna 2013, str. 8; srov. také František, Pozdrav pro pouť mladých z diecéze Piacenza-Bobbio, Vatikánská bazilika, oltář katedry, 28. srpna 2013, in: O. R., č. 197, 30. srpna 2013, str. 8: „Prosím, jděte proti proudu. Buďte odvážní a odvážné – jděte proti proudu ... a to znamená dělat hluk, jít vpřed, avšak s hodnotami krásy, dobra a pravdy.“; František, Homilie při slavení prvních adventních nešpor s universitními studenty Říma, Vatikánská bazilika, 30. listopadu 2013, in: O. R., č. 277, 2.-3. prosince 2013, str. 6.

⁶Srov. František, Projev ke studentům a učitelům škol vedených jezuitou z Itálie a Albánie, Aula Pavla VI., 7. června 2013, in: O. R., č. 130, 8. června 2013, str. 8.

⁷Tamtéž.

⁸Tamtéž.

⁹Tamtéž; srov. také František, Projev při setkání s mladými, Largo Carlo Felice, Cagliari, 22. září 2013, in: O. R., č. 218, 23.-24. září 2013, str. 8.

¹⁰František, Pozdrav pro poutníky z Piacenze-Bobbio, str. 8.

¹¹Srov. František, Projev ke členům papežské komise pro Latinskou Ameriku (= CAL), Klementinský sál, 28. února 2014, in: O. R., č. 49, 1. března 2014, str. 8.

¹²Tamtéž.

¹³Tamtéž.

¹⁴Tamtéž; srov. František, Setkání s argentinskými mladými v katedrále sv. Šebestiána, Rio de Janeiro, 25. července 2013, in: O. R., č. 171, v českém překladu: Papež František: Prosím o přátelský dialog, 1. vyd. Praha: Ikar, 2013, 192 s. ISBN 978-80-249.2308-6, s. 51-27. července 2013, 6; srov. František, Setkání s brazilským episkopátem, arcibiskupství Rio de Janeiro, 27. července 2013, in: O. R., č. 173, 29.-30. července 2013, str. 6-7.

¹⁵Srov. František, Projev při návštěvě komunity Varginha (Manguinhos), Rio de Janeiro, 25. července 2013, in: O. R., č. 171, 27. července 2013, str. 8.

¹⁶Srov. František, Projev ke členům CAL, str. 8: „Za prvé, jako výchovná struktura odevzdávat obsah, postoj a smysl pro hodnoty. Za druhé, utopie mladých – spojit ji a zharmonizovat s pamětí a uměním rozlišovat. Za třetí, kultura ‚skartování‘ jako jeden z nejzávažnějších jevů, jímž trpí naše mládež, a především zničující účinky, které mohou mít a mají na tuto generaci drogy. My naše mladé ‚skartujeme!‘“

¹⁷Srov. František, Slova při setkání s mladými z Umbrie, prostranství před bazilikou Panny Marie Andělské, Assisi, 4. října 2013, in: O. R., č. 229, 6. října 2013, str. 7.

¹⁸Benedikt XVI., Promluva na sympoziu římské diecéze, 2007, str.1071 a násl.

¹⁹Srov. František, Projev ke členům CAL, str. 8.

²⁰Srov. František, Rozhovor se skupinou vlámských mladých, Domus ‚Sanctae Marthae‘, 31. března 2014, in: O. R., č. 79, 6. dubna 2014, 5; srov. také František, apoštolská exhortace «Evangelii gaudium» o hlásání evangelia v dnešním světě, 24. listopadu 2013, Libreria Editrice Vaticana, Città del Vaticano, (= EG), č. 108: „Jak jsem již řekl, nechtěl jsem nabízet kompletní analýzu, ale vybízím společenství, aby doplnila a obohatila tyto perspektivy poznáním vlastních i okolních výzev. Doufám, že učiní-li tak, budou mít na paměti, že po každé, když se snažíme chápat nynější realitu a znamení časů, patří se vyslechnout mladé i staré lidi. Obojí jsou nadějí národů. Staří nesou paměť a moudrost zkušenosti, která vede k tomu, aby nebyly hloupě opakovány stejné chyby z minulosti. Mladí lidé nás volají k probouzení a růstu naděje, protože v sobě nosí nové tendence lidstva a otevírají nás budoucnosti, abychom nezůstali připoutáni k nostalgii po strukturách a zvyklostech, které v nynějším světě už nejsou nositelkami života.“

²¹Srov. EG 105.

²²Srov. František, Homilie na Květnou neděli 2013, str. 8.

²³Srov. Papež František, E' bello per noi essere qui. (Je pro nás pěkné, že jsme tady) Rio de Janeiro 22.-29. července 2013, Le parole di Papa Francesco, XXVIII Giornata Mondiale della Gioventù (Slova papeže Františka, XXVIII. Světový den mládeže), Libreria Editrice Vaticana, Città del Vaticano 2013.

²⁴František, Homilie při závěrečné eucharistické koncelebraci, pláž Copacabana, Rio de Janeiro, 28. července 2013, in: O. R., č. 173, 29.-30. července 2013, str. 9. v českém překladu: Papež František: Prosím o přátelský dialog, 1.vyd.Praha: Ikar, 2013,192 s. ISBN 978-80-

249.2308-6, s. 116

²⁵František, Homilie při závěrečné eucharistické koncelebraci, pláž Copacabana, str. 9: „Víra je plamen, který je tím živější, čím více se sdílí a předává, aby všichni mohli poznávat, milovat a hlásat Ježíše Krista, který je Pán života a dějin (srov. Řím 10,9).“ v českém překladu: Papež František: Prosím o přátelský dialog, 1.vyd.Praha: Ikar, 2013,192 s. ISBN 978-80-249.2308-6, s. 117

²⁶František, Homilie při závěrečné eucharistické koncelebraci, pláž Copacabana, str. 9: „Církev vás má zapotřebí, potřebuje vaše nadšení, vaši kreativitu a radost, které vás charakterizují“; srov. il Documento Conclusivo della V Conferenza dell' Episcopato Latino-americano e dei Caraibi (Závěrečný dokument V. konference episkopátu z Latinské Ameriky a Karibiku), Aparecida, Brasile, 13.-29. května 2007, „Discepoli e Missionari di Gesù Cristo, affinché in Lui abbiano Vita“ („Učedníci a misionáři Ježíše Krista – aby v něm měli život“), italský překlad, Libreria Editrice Vaticana, Città del Vaticano 2012, str. 190-192 (č. 442-446), v českém překladu Papež František: Prosím o přátelský dialog, 1.vyd.Praha: Ikar, 2013,192 s. ISBN 978-80-249.2308-6, s. 118

²⁷František, Homilie při závěrečné eucharistické koncelebraci, pláž Copacabana, str. 9. v českém překladu: Papež František: Prosím o přátelský dialog, 1.vyd.Praha: Ikar, 2013,192 s. ISBN 978-80-249.2308-6, s. 118

²⁸EG 106.

²⁹František, Homilie při prvních adventních nešporách 2013, str. 6.

³⁰Srov. František, Homilie při závěrečné eucharistické koncelebraci, pláž Copacabana, str. 9: „Evangelizovat znamená svědčit v první osobě o Boží lásce, překonávat svá sobectví a sloužit tím, že se skloníme, abychom umývali nohy svým bratřím, jako to udělal Ježíš.“ v českém překladu: Papež František: Prosím o přátelský dialog, 1.vyd.Praha: Ikar, 2013,192 s. ISBN 978-80-249.2308-6, s. 120

³¹Srov. František, Projev při audienci poskytnutí výboru SDM v Riu, Klementinský sál, 7. dubna 2014, in: O. R., č. 80, 7.-8. dubna 2014, str. 7: „... je třeba znovu promyslet ony tři myšlenky, které v určitém smyslu shrnují celé poselství Světového dne mládeže: jděte, beze strachu, sloužit“; srov. EG 111: „Evangelizace je úkolem církve. Avšak subjekt evangelizace je mnohem víc než organická a hierarchická instituce, poněvadž je především lidem putujícím k Bohu.“

MOJE PRÁCE S MLÁDEŽÍ

František Staněk a František Javůrek

O pastoraci mládeže v praxi píší dva absolventi Studijně formačního kurzu. Kaplan pro mládež Ostravsko-opavské diecéze a týmák z Táborového střediska Olomoucké diecéze – Archa.

P. František Staněk, farní vikář Odry, kaplan pro mládež v děkanátu Bílovec

Existuje několik oblastí, kde se snažím nějakým způsobem pracovat s mládeží a formovat ji.

Prvním bodem jsou jistě animátorská setkání, která se v našem děkanátu konají každý měsíc. Tato setkání začínáme modlitbou a krátkou katechezí. Katecheze by podle mého názoru měly mít jakýsi systém (téma biřmování, zamyšlení nad nedělním evangeliem...). Poté společně tvoříme program pro mládež v děkanátu. Mohu říci, že téměř každý měsíc pořádáme nebo se účastníme nějaké mládežnické akce.

Za nejdůležitější považuji děkanátní setkání mládeže, která připravujeme dvakrát do roka. Vždy v sobotu a v neděli dopoledne, pro děti a mládež od 8 let do zhruba 18 let. Ti mladí, kterým je více než 18 let, se podíle-

jí na tvorbě programu jako animátoři. Místa setkání střídáme a jezdíme po celém děkanátu. Účast je na naše podmínky poměrně hojná a zastoupeny jsou všechny věkové skupiny, a proto chystáme dva paralelní programy. Program se koná v místní škole, protože farní prostory jsou pro tak velkou skupinu malé. Všechna tato setkání stojí na biblickém příběhu zpracovaném formou scének, následují katecheze přizpůsobené věku jednotlivých skupin a samozřejmě nechybí další workshopy, sport či tvořivé aktivity.

Velmi mě těší upřímnost mladých lidí, jejich touha po dobrém životě a snaha o nějaké společné dílo. Nechybí ani opravdové hledání životního povolání, upřímné zpovědi či osobní rozhovory. Považuji za ohromně důležité být s mládeží po celý čas setkání. To je ovšem uskutečnitelné i díky panu faráři, který tyto mládežnické aktivity podporuje a uvolňuje mě z obvyklé pastorační činnosti. Na neděli si vždy hledám zástup, abych mohl společně s mladými slavit nedělní mši svatou, kde se s animátory představíme celému farnímu společenství i rodičům, kteří jsou na tuto mši svatou také pozváni. Mohou totiž naprosto konkrétně vidět mladé lidi, kteří pro jejich ratolesti něco krásného připravili.

Mládež ve farnosti Odry, kde působím, patří k té slabé stránce mého působení mezi mladými. Z Oder totiž spravujeme několik

okolních farností a vesnic. Mládež bydlí často mimo město, navíc mnozí odjíždějí do internátních škol, takže během týdne není prostor k setkávání. Pátky večer pochopitelně zaplňují různé akce, jak církevní, farní či jiné, takže i přes počáteční snahu scházet se s mládeží alespoň jednou za měsíc na faře, musím uznat, že se to nepovedlo. Soboty jsou víceméně pracovní a večer zase my, kněží, jezdíme po okolních vesnicích a slavíme už nedělní bohoslužby. Letos ale ve farnosti probíhá příprava na svátost biřmování, alespoň tímto způsobem se mládež schází, společně prohlubuje víru a život modlitby.

Mnohem radostnější je pro mě práce s ministranty, protože ministrantské schůzky se konají pravidelně co čtrnáct dní a program je více systematický. Setkání zahajujeme vždy modlitbou. Pak přečtu kousek životopisu nějakého světce (letos don Bosco), poté biblický příběh (nyní probíráme knihu Exodus) a někdy něco navíc z liturgie. Schůzku zakončujeme hrou, která vychází z biblického příběhu.

Občas máme trochu jinou schůzku, kdy nacvičujeme něco z liturgie, poznáváme kostel, seznamujeme se s Písmem svatým nebo

vyplňujeme nějaký soutěžní test.

Často čerpám z Pueri Domini i z jiných (např. polských) příruček pro práci s ministranty. V Odrách ministrují kluci a mladí muži všech věkových kategorií, ale ministrantské schůzky navštěvují pochopitelně ti mladší. Při schůzkách vnímám především radost a náboj, jiskru, kterou v sobě kluci mají. Někdy není snadné je udržet v mezích, ale považuji za opravdu důležité, aby spolu navázali dobré, upřímné a chlapské vztahy.

Další oblastí, kde se setkávám s mladými lidmi, je Orel, který jsme roku 2012 v Odrách obnovili. Orel není jen sportovní křesťanská organizace, ale také organizace kulturní. Smyslem orelských aktivit není jen vyhrávat závody, ale snažit se žít fair play, ohlížet se na spoluhráče i soupeře, zkrátka naplnit základní heslo „modli se a sportuj“. Navíc v této organizaci působí také starší lidé a považuji za pozitivní, že dochází k různým výměnám názorů, což je i rovněž obohacující. Společně konáme rozličné sportovní aktivity, ale také bály či plesy nebo různé společenské akce.

Spolupracovat s mladými lidmi je prostě fajn.

František Javůrek člen týmu střediska Archa, Rajnochovice

1. Má předchozí práce s mládeží

Současnou práci s mládeží, kterou vykonávám jako pastorační asistent (týmák) na T.S. Archa v Rajnochovicích, do značné míry předurčoval můj zájem o mládež a být s mladými v minulosti. Proto bych si nejdříve dovolil, zastavit se právě u toho, co mě v životě nejvíce ovlivnilo, formovalo, kde jsem vyrůstal.

1.1 Období do 15 let

Jako nejvýznamnější „životní prostředí“ ve kterém jsem vyrůstal, vidím širokou rodinu (kromě té úzké také babičku, dědečka a všechny blízké příbuzné), ve které jsem nejdříve, i když nevědomky, mohl aktivně pracovat s dětmi a mládeží (se svými mladšími sourozenci, ale i s bratranci a se sestřenicemi). Kromě jednoho bratrance jsem byl nejstarší. Proto právě na mě často připadla úloha chůvy a iniciátora všemožných her a aktivit. Nikdy nás nebylo jen bezvýznamné množství, díky tomu, že se všemi dodnes žijeme na jednom statku a na přilehlých pozemcích, nás „mladých“ bylo vždycky dost (současný počet bratranců a sestřenic je 24).

Další významnou etapou byl čas skautského věku, který se zároveň velice prolínal s ministranty a již zmiňovanou širší rodinou, která se také do obojího angažovala. Byl to samozřejmě čas, kdy jsem ještě více „přijímal“ než „dával“, ale i tak si myslím, že právě zde byl položen silný základ pro práci s dětmi a mládeží.

1.2 Období od 15 do 20 let

Aktivněji jsem začal s mládeží (vrstevníky) pracovat na konci základní školy, kdy jsem se začal podílet na vedení skautských schůzek a jezdit na tábory jako vedoucí. Později na střední škole jsem se začal víc a víc zapojovat i do dění našeho farního společenství mladých, které mi do té doby příliš „nechybělo“ díky rodině, skautům i ministrantům. Během střední školy jsem již absolvoval několik vzdělávacích skautských kurzů a absolvoval čekatelské zkoušky. Na konci střední školy jsem také často vykonával animátorskou službu ve farnosti (na farních dnech, o prázdninách a ve společenství mladých). Kurz animátorů jsem však neabsolvoval, osobně jsem vždy čerpal ze skautské teorie i praxe, z hodin náboženství a příprav na biřmování či z ministrantského života.

1.3 Období od 20 do 25 let

Všechny dřívější zkušenosti se ve mně utřídily a dozrály právě na vysoké škole. Na začátku tohoto období jsem absolvoval skautské vůdcovské zkoušky a stal se vůdcem oddílu. Ke konci vysoké školy jsem pro nedostatek času už jako vůdce oddílu prakticky nepůsobil. Postupem času se také má největší pozornost soustředila na dění a život Stojanovy koleje, na kterou jsem se s velkou Boží milostí dostal a která se mi po celou dobu studia stala velkým zázemím pro duchovní růst, dalším domovem a v jistém smyslu i kurzem animátorství. Byla to obrovská životní zkušenost, ze které stále čerpám. Díky

otci Jiřímu Kopřivovi se mi dostávalo často nevědomé, ale velmi hluboké a každodenní formace, která mě snad už tenkrát připravovala na nynější pastorační práci s mládeží. Práce s mládeží mi byla natolik blízká, že jsem na vysoké škole dokonce absolvoval pedagogickou přípravu s vidinou toho, že bych jednou byl rád pedagogem, který však také vychovává.

V té době jsem už také dobře znal mé „domovské“ DCŽM Vesmír, kam jsme s farním společenstvím a našimi kněžími často jezdili. Také jsem se několikrát setkal s ADCŽM Přístavem a T.S. Archou. Dobře si pamatuji, jak mě myšlenka tohoto způsobu pastorační mládeže oslovila. Byl jsem ale přesvědčen, že bych tuto službu „týmáka“ nikdy vykonávat nechtěl a snad ani nemohl. Ke slovu opět přichází lidé a společný život s Bohem na Stojanově koleji, bez kterého bych na tomto místě dnes jistě nebyl. Skrze mé přátele na této koleji jsem nakonec v tom všem zahlédl velké Boží působení a volání. Jsem šťastný, že jsem poslech a snad poprvé jsem se Mu hmatatelně odevzdal víc, než jsem původně chtěl.

2 Má práce s mládeží v současnosti

Již druhým rokem (od 1. 9. 2012) sloužím a pracuji v roli „týmáka“. Archu jsem vždy chápal, jako velmi specifické „DCŽM“, které se podílí nejen na výchově mládeže ale především dětí. Archa je táborovým střediskem, založeným pro pořádání dětských letních a jarních táborů a formaci vedoucích těchto táborů. Avšak je to také místo, jak krásně píše Jitka Zahálková: „Pro všechny, kdo sem přicházejí, aby se tu cítili dobře.“ Není to snad výstižný popis centra života mládeže? Navíc Archa je nedílnou součástí Přístavu a Přístav zase Archy. Takto jsem to tedy chápal a chápu a od tohoto se také odvíjejí mé snahy a práce na Arše.

2.1 Co dobrého je na mé práci?

Dobré jistě je, že jsem tuto práci a službu vnitřně přijal a vzal si ji za své, dokonce jí podřídil i všechny jiné aktivity a vztahy, abych mohl navázat a prožívat nové. (Tím samozřejmě nechci říci, že jsem se od všeho oprostil a na všechny dosavadní přátelství zapomněl, ale jsem přesvědčen o tom, že mám zkrátka naplno žít právě tam, kam mě Bůh poslal. A také vnímám to, že pokud dám své srdce alespoň zčásti Pánu, pak už není mé ale Boží a vejde se do něj tolik vztahů a přátelství, kolik jich je pro nás v Božím plánu připraveno. A věřím, že hodně, vždyť do nebe nikdo sám nepůjde.)

Jako velmi dobré se také v mé nynější práci, především s dětmi, ukazují právě ony zkušenosti ze skautské praxe (jak s chlapci, tak s děvčaty) i z práce s dětmi pro farnost. Na Arše se za rok vystřídá přes 500 různých dětí a mládeže, většina z nich však na Archu přijíždí třikrát, někteří i vícekrát za rok.

V práci s jednotlivými Aršáckými vedoucími (Aršáků je v současnosti aktivních něco přes 100), vnímám jako obrovský dar partnerský přístup, který jsem získal především ze vztahů na zmiňované Stojanově koleji, kde jsem mohl prožívat opravdovou bratrskou a sesterskou lásku a atmosféru přijetí. Na Arše se snažím vytvářet podobný prostor důvěry a přijetí (mého mezi ně a jich mezi tím na Arše). Z jejich strany jim pak doufám můžu být přítelem a ne nadřazeným, nebo naopak sluhou. Asi je jasné, že to nebylo jednoduché, zvláště první rok. V současnosti však právě mezi vedoucími nalézám velkou oporu, mnoho přátelství a krásných vztahů. Myslím si, že v tomto je Archa jiná, než ostatní centra. Aršáci totiž nejsou jen Animátory. Já, jak už jsem naznačil, je vnímám jako spolutýmáky. Vždyť i časově mnoho z nich na Arše stráví víc než

měsíc i dva v roce. Někteří vedoucí na Archu jezdí pomáhat už víc jak 10 let. A hlavně, i oni silně vnímají, že Archa je jejich. Jsem moc rád, že jsem se stal jedním z nich, že se také jako Aršák cítím a spolu s nimi můžu vytvářet něco krásného pro Boha.

Jako další přínos vnímám společný, komunitní způsob života s týmem na Přístavu. Za všechny na Přístavu jsem opravdu moc rád i za to, že takovéto vztahy vnímají už i všichni okolo jako naprosto nepostradatelné, stejně tak jako spolupráci s týmáky z jiných center života mládeže.

V neposlední řadě moc děkuji za dar jisté kreativity a zručnosti ve všemožných řemeslných pracích, které na Arše nejen hojně využívám, ale i rozvíjím. Na druhou stranu mi mé některé předchozí zkušenosti občas brání ve správném pohledu nebo dávají příležitosti k pýše a tvrdohlavosti.

Možná jsem měl hned na první místo v dobrých věcech na mé práci dát mou touhu po Boží blízkosti a touhu, aby byli Bohu blízko všichni a v něm, abychom byli jedno. To je určitě to nejdůležitější. Všechny mé dobré věci, které jsem snad na Arše ještě vykonal, skrze Boží prozřetelnost, patří Bohu a On sám nejlépe ví, co dobrého na tom všem je.

2.2 *V čem je třeba mou práci zlepšit?*

Jako člověk jsem velmi slabý, a často podléhám egoizmu, kdy musím mít pravdu, nebo alespoň poslední slovo já. Tedy jistě cvičení v pokoře, poslušnosti i trpělivosti by neuškodilo ani mně ani mé práci.

Také jsem se za celou dobu práce na Arše nenaučil kvalitně a pravidelně odpočívat. Je to i tím, že se zde pořád (každý víkend, často i v týdnu) děje něco nového, nikdy není nic stejné a proto si tu nemohu určit pevný čas, nebo způsob odpočinku. Často si za to

samozřejmě můžu sám svou leností, pohodlností (paradoxně je totiž někdy pohodlnější prostě pokračovat v práci, než si jít aktivně odpočinout nebo něco přečíst). A někdy si prostě nelze odpočinout ani v neděli, nebo v úterky, kdy máme mít volno. Zkrátka to občas „nevyjde“. Týká se to bohužel i času na četbu a nemluvím ani o studiu. Většinu času tak vyplní práce, často dosti fyzicky i psychicky náročná. Nejvíce náročné chvíle jsou pak přes letní a jarní prázdniny. Občas to je opravdu tak, že (až) když není práce, věnujeme se dětem a mládeži a to už je zase pozdě na spánek atd.. Naštěstí dnes to už bývá i naopak, což vlastně také vnímám jako velký posun dopředu. Dodnes ale přesně nevím, jak by to mělo být, kde je tedy ten ideál a kde jsou ty chyby? Jednoduchá odpověď zní asi takto: Idea je v Evangeliiu a chyby v lidech...

Nakonec si ale nemůžu na nic stěžovat, protože na Arše je čím dál tím lépe, protože žiju, mám se dobře a jsem i šťastný. Dnes už mě jen mrzí, že některé změny i ty slíbené nebo „prioritní“, se uskutečňují jen velmi pomalu a že už do toho osobně nemám sílu tolik vkládat, jako na začátku. Konkrétních příkladů na zlepšení vidím mnoho, ale zároveň si silně uvědomuji to, že to jsou často jen ty třísky...

Chyb, kterých se tu dopouštím je jistě celá řada. A prohlubovat a zkvalitňovat celé mé snažení bych mohl a měl až do svatosti. Snad nejdůležitější pro mě je, abych se to všechno nedobré učil pravdivě poznávat a s pokorou a vědomím nedokonalosti prosit o více Lásky, která jediná může proměnit, prohloubit a naplnit můj život, stejně tak jako všechno to, co dělám.

RECENZE

PRIJMITE - 15 rokov skúseností mládeže v Diecéznom centre v Španej Doline

Autoři: PaedDr. Zuzana Chanasová, PhD., Bc. Katarína Jurčová, Mgr. Michaela Kičurová, ThLic. Andrej Darma, Th.D.

Publikace komplexním způsobem popisuje 15 let existence Diecézního centra mládeže Maják, které se nachází ve Španej Dolině v diecézi Bánská Bystrica.

Autoři se rozhodli zpracovat dané téma z více pohledů. Publikace nabízí stručnou historii vzniku centra, jeho rozvoj i současnost. Jednotlivé kapitoly jsou doprovázeny osobním svědectvím mladých lidí, chlapců a děvčat z týmu i mladých návštěvníků. Za významnou skutečnost lze považovat, že je celá činnost centra postavena do širších souvislostí. Je poukázáno na to, jak je vznik, činnost a spiritualita centra inspirována pastorem mládeže, jak ji konal svatý papež Jan Pavel II., a která je neustále ceněna a rozvíjena i jeho nástupci. Centrum tak obnovuje svou identitu v tom nejlepším, co katolická církev mladým lidem nabízí.

Zvláště tímto svým mnohovrstevným pohledem na existenci a činnost centra si publikace zaslouží pochvalu. Zvolená metoda

totiž jasně ukazuje, že skutečná pastorační práce mládeže není záležitost letmého zážitku, jak jí je většinou neprávem vytýkáno, ale že je dlouhodobým formačním procesem, který vyžaduje systematickosti, odvahy předávat nezkrácené evangelium, tedy i s jeho náročnými prvky. Zároveň z publikace vyplývá, že se formaci mladých lidí nejlépe daří tehdy, když se mladí nacházejí v živém společenství církve, kde je Kristus přítomen uprostřed a je tím, kdo proměňuje srdce, dává radost a uschopňuje k přijetí závazku lásky.

K pozitivním hodnotám publikace je třeba připočítat i to, že autoři mezi počátečními inspiracemi uvádějí též přínos české zkušenosti center života mládeže, která mají svůj původ v Příchovicích, kde se mladí začali scházet zcela spontánně již v 80. letech minulého století.

Zároveň je třeba vyzvednout způsob, s jakým je ukázána skromná, ale pro život centra podstatná přítomnost o. Andreje Darma.

P. ThDr. Jan Balík, PhD.

Jedeme v tom spolu

Autorka: Kateřina Šťastná

Manželka, matka tří dětí, novinářka a spisovatelka Kateřina Šťastná vydala v nakladatelství Paulínky svoji další knížku určenou mladým lidem. Navazuje na svou úspěšnou a čtivou publikaci určenou zvláště děv-

čatům s názvem: Umíš v tom chodit, která vyšla v roce 2008 a podruhé v roce 2012. Autorčina nová kniha nese název: Jedeme v tom spolu – umíš v tom chodit i po svatbě? Pojednává o prvních praktických otázkách, které přicházejí záhy po svatbě. Proto se zmiňuje o svatební noci, vztahu k rodičům,

počtu dětí, společně prožitým čase, hádkách apod. Klade důraz na vzájemnou komunikaci manželů a ukazuje, jak může neproduktivovaná rozdílnost vnímání muže a ženy zapříčinit zbytečné neshody.

Šťastná ve své knize volí převážně formu svědectví, která je působivá a umožňuje nenásilné zdůraznění zásadních manželských a rodinných hodnot. Příběhy a výpovědi jsou sebrány od různých lidí a jsou tedy reálné. Kniha se tak stává čtivou a občas i dobrodružnou.

Hlavní přínos knihy lze vnímat právě v tom, že přístupnou formou předkládá k diskusi mnoho zcela konkrétních oblastí manželského soužití. Nejde spoléhat na to, že na ně mladí snoubenci sami přijdou. Naopak. Je třeba snoubencům a vůbec mladým

lidem pomáhat v kladení si otázek, které jim mohou pomoci ve společné přípravě na manželství a rodičovství.

Mladým lidem v období známosti může její kniha poskytnout inspirace k přemýšlení, snoubencům k diskusím a začínajícím manželům k reflexi své nové životní situace. Předností knihy je též fakt, že autorka píše zvláště pro ty, kteří spolu před svatbou nejen nebydleli, ale zachovávali i předmanželskou zdrženlivost.

Knížka je jistě vhodným dárkem pro starší mladé, pro snoubence, ale jistě bude inspirací i pro kněze a ty, kteří doprovází snoubence.

P. ThDr. Jan Balík, PhD.

STUDIJNĚ-FORMAČNÍ KURZ

Studijně-formační kurz Sekce pro mládež ČBK trvá dva roky a zahrnuje čtyři týdny v roce. V roce 2002 schválila Česká biskupská konference stanovy tohoto kurzu.

Nový dvouletý cyklus otevíráme prvním týdnem od **12. - 17. 10. 2014**. Zakočení dvouletého cyklu

bude v dubnu 2016.

Cílovou skupinou jsou především kněží a laici pracující s mládeží, např. kaplani zodpovědní za mládež v děkanátu/vikariátu, pastorační asistenti, laičtí pastorační pomocníci, řeholníci a řeholnice angažovaní pro mládež v rámci řehole, absolventi diecézních kurzů pro animátory apod.

Cíle kurzu: prohloubení odbornosti (vzdělávání i formace) pracovníků především s ohledem na diecézní pastorační mládeže a příprava dalších těchto pracovníků pro budoucnost.

Jednotlivé dny obsahují kromě přednášek i společnou modlitbu, práci ve skupinkách a osobní sdílení účastníků. Svou skladbou dává kurz příležitost ke vzájemnému poznávání kněží, zasvěcených osob a laiků angažovaných

vaných v pastorační mládeže. Rozdílné zkušenosti a pohledy obohacují nejen účastníky navzájem, ale také pomáhají k hledání cest účinnější pastorace.

Podmínkami pro přijetí do kurzu je ukončené středoškolské nebo vysokoškolské vzdělání, zájem o práci s mládeží, doporučení biskupa, ředitele diecézního centra mládeže, duchovního správce farnosti nebo představeného. Kurz je zakončen zkouškami. Absolventi kurzu obdrží osvědčení o absolvování specifického vzdělávání a formace.

Přihlášky na kurz zasílejte na adresu:

SEKCE PRO MLÁDEŽ ČBK

Thákurova 3

160 00 Praha 6 – Dejvice

tel.: 220 181 739

email: caban@cirkev.cz

Základní informace najdete také na <http://sfk.signal.cz>

Zájemcům zašleme podrobnější informace.

Chtěl bych, abychom se dnes všichni zeptali: Jsme ještě církví, která umí rozehřát srdce? Jsme církví schopnou přivést lidi zpět do Jeruzaléma, doprovodit je na cestě domů? V Jeruzalémě se nachází naše prameny: Písmo, katecheze, svátosti, společenství, přátelství s Pánem, s Marií a apoštoly... Jsme ještě schopni vyprávět o všech těchto zdrojích tak, že by znovu v lidech probudily úchvatnost jejich krásy?
papež František promluva k biskupům Rio de Janeiro,, 27.7.2013

WWW.SIGNÁLY.CZ HLEDAJÍ HLAVNÍHO PROGRAMÁTORA

Potřebujeme:

- programátorské schopnosti v PHP, ideálně v Nette frameworku,
- znalost databází a Gitu,
- schopnost porozumět kódu a navrhnout architekturu,
- znalost webdesignu a principu webu.

Nabízíme:

- finanční odměna,
- benefity (telefon, hardware, proplacení školení),
- home office,
- zkušenost vývoje projektu s tisíci aktivními uživateli denně.

www.signalny.cz

Tváří v tvář sklíčenosti, která může nastat v životě toho, kdo pracuje pro evangelizaci, nebo toho, kdo se snaží žít víru jako otec a matka rodiny, říkám jasně: mějte vždycky v srdci jistotu, že Bůh jde spolu s vámi a ani na okamžik vás neopouští! Nikdy neztrácejme naději! Nikdy ji ve svém srdci nezhášejme.

Homilie papeže Františka, Aparecida, 24. 7. 2013

DCM v Litoměřicích

srdečně zve na jubilejní, **50. diecézní setkání mládeže**, které se uskuteční v **Liberci**

11. - 12. října 2014.

Bližší informace na: <http://www.dcml.cz/>

Kurz animátorů 2014/2016, Stará Ves n./O.

Otevírá se nový cyklus Kurzu animátorů, který bude probíhat v době září 2014 - červen 2016. Je určen mladým od 16 let, kteří se chtějí vzdělat v oblasti práce s dětmi a mladými, touží prohloubit svou víru, najít

nové přátele, sloužit ve své farnosti a okolí...

Přihlášku naleznete na <http://dcm.doo.cz>.

Vyplněnou ji zašlete mailem na:

stara.ves@razdva.cz.

Kurz animátorů 2014/2016, Mamre – Osová Bítýška, brněnská diecéze

Animátorský kurz je dvouletý kurz pro ty, kteří se chtějí aktivně zapojit ve své farnosti. Témata víkendů jsou sebepoznání, sebepřijetí, společenství, Bible, komunikace, Katechismus katolické církve (YouCat),

evangelizace, práce s dětmi a mládeží a další. Kurz je určen pro mládež ve věku od 14 let.

Bližší informace a přihlášky naleznete na: www.brno.signalny.cz

Animátorský kurz v královéhradecké diecézi

Diecézní centrum pro mládež zahajuje na podzim 2014 nový Animátorský kurz. Jedná se o tříletý cyklus formačně-vzdělávacího programu pro mládež ve věku 16-25 let. Kurz obsahuje čtyři víkendová setkání ve školním roce a pětidenní soustředění o letních prázdninách v DCŽM Vesmír. Program zahrnuje formaci skrze život ve společenství, vzdělávání v otázkách víry, v učení církve, v práci s dětmi a mládeží, přednášky, diskuse, liturgii, modlitbu, tvůrčí

činnost, práci i sport. Zájemci musí splňovat tyto podmínky: být věřící, pokřtěný katolík, mít chuť a odhodlání dělat něco pro druhé a být z královéhradecké diecéze. Přihlášky jsou ke stažení na www.diecezchk.cz. Řádně vyplněné (nutnou součástí přihlášky je doporučení kněze!) je třeba zaslat na adresu DCM, Velké nám. 32, 500 03 Hradec Králové, a to nejpozději do 30. 9. 2014.

Informace na: dcm@diecezchk.cz nebo na tel.: 737 215 336.

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1, tel.: 224 818 757, 733 755 999,
on-line knihkupectví: www.paulinky.cz, objednavky@paulinky.cz,
knihkupectvi@paulinky.cz. Organizacím poskytujeme u knih 15% slevu.

Kateřina Šťastná

Jedeme v tom spolu

Umíš v tom chodit i po svatbě?

Autorka vede čtenářky předchozího dílu k prvním krůčkům v manželství. Nabízí odpovědi na praktické otázky i na takové, které zůstávají mnohdy nevyřčeny. Její zkušenost je obohacena svědectvím noha dalších novomanželek i novomanželů.

Brož., 95 str., 135 Kč

Tato novinka navazuje na starší titul:

Umíš v tom chodit?

O hledání spokojeného partnerského vztahu

Autorka mluví o tématech, která zajímají každou „náctiletou“ dívku, zároveň však představuje životní styl, jenž neodpovídá dnešním „trendům“, a zve mladé lidi na náročnou cestu, která jako jediná vede k pravé radosti ze života.

Brož., 86 str., 99 Kč

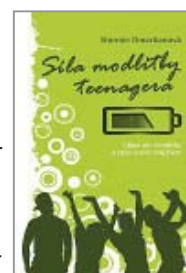
Stormie Omartianová

Síla modlitby teenagera

Objev sílu modlitby a začni měnit svůj život

Autorka se dotýká všech základních problémů teenagerů a svůj text prokládá autentickými výroky teenagerů, s nimiž dlouhodobě pracovala.

Brož., 240 str., 199 Kč

Kolektiv FSP

S Bohem na cestách

Modlitby nejen na prázdniny

Knížička obsahuje modlitby a zamyšlení pro dny volna, cestování, poznávání i na brigádu, žalmy pro různé příležitosti, zcela originální Litanie poutníka, Blahoslavenství a běda turistů, prosby o Dary Ducha svatého na dovolenou a další. Malý formát zaručuje, že opravdu může být vždy po ruce pro toho, kdo ani v čase volna nechce zapomenout na Boha.

Formát do kapsy, hodně fotografií, 35 Kč

Opět platí nabídka knih na letní akce. Kdo se dříve ozve, dostane více možností na výběr. Uvádějte věk dětí/mládeže. Vychází to cca 20 Kč za knihu.

1) osobně si musíte knihy vyzvednout v Praze ve skladu, anebo si objednat jakoukoliv knihu v našem e-shopu, a tím zaplatit také poštovné, do poznámky v objednávce pak napište, že prosíte přidat knihy navíc;

2) dát symbolický příspěvek (200 Kč za balíček 10 knih, to je minimum), který bude použit na poštovné do věznic, dětských domovů nebo pro brigádníky „bezdomovce“;

3) šířit dobré jméno nakladatelství a sester paulínek

Nabídka platí do odvolání. Ohledně vyzvednutí knih ve skladu, napište na: nakladatelstvi@paulinky.cz

Pro symbolický příspěvek použijte účet našeho řeholního domu v UniCreditBank: 6026310311/2700

www.taize.fr

Praha

29 | 12 | 2014 – 2 | 1 | 2015

XXIX. světový den mládeže
“Blahoslavení chudí v duchu, neboť
jejich je nebeské království.“ (Mt5,3)

Vydává
Sekce pro mládež ČBK a
Asociace křesťanských sdružení mládeže o. s.

Thákurova 3
160 00 Praha 6

